

— Ft

Eső és hold meséi

Ueda Akinari

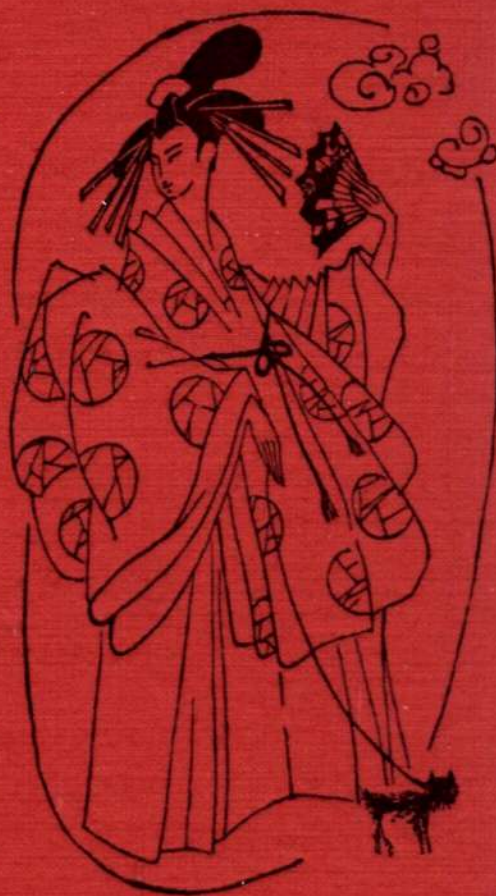
Eső és hold meséi

UEDA AKINARI ESŐ ÉS HOLD MESÉI

A japán monda- és mesevilág hátborzongató alakjai elevenednek meg előttünk Ueda Akinari, a XVIII. század második felében élt japán író elbeszélés-ciklusának lapjain. Kisértetek és rókatündérek, mindenféle szörnyek népesítik be ezt a világot, s néha úgy érezzük, mindez nem egyéb, mint a szerző elszabadult fantáziájának gátjavesztett csapongása. Am a történetek olvasásaközben rá kell döbbernünk, hogy voltaképpen nem is mesevilágba kerültünk, hanem a feudális Japán véres és embertelen valóságába. A hírhedt szamuráj-világ valóságát másképpen megjeleníteni, harmonikusabb, kiegyensúlyozottabb formákba önteni talán nem is lehetett; vagy ha igen, az csak a feudális hazugságok hirdetése lehetett volna. Ezért van, hogy amikor letesszük ezt a nagyon különös könyvet, úgy érezzük, mégiscsak valami igazat tudtunk meg egy tőlünk távoli világról.

EURÓPA KÖNYVKIADÓ

Fordította
HANI KJOKO
és
HOLI MÁRIA

A védőborítót, kötéstervet
és illusztrációkat

VINCZE LAJOS
készítette

UEDA AKINARI

ESŐ ÉS HOLD MESÉI

EURÓPA KÖNYVKIADÓ

BUDAPEST 1964

A fordítás alapja az *Ugecu monogatari*
Szuzuki Tosija szerkesztette kiadása
(Tokió, Ivanami bunko, 1934.)

A SZERZŐ ELŐSZAVA

Azt mondják, a Ming-kori Lo Kuan-csungnak, aki a *Vizparti történet*-et összeállította, utódai három nemzedékre elnémultak. Aztán meg, hogy Muraszaki Sikibu — éppen a *Gendzsi regénye* miatt — csakis a poklokra szállhatott alá. A valósággal összeegyeztethetetlennek ítélték mindazt, amit ez a kettő leírt; s úgy mondják, megrontották az embereket. Amikor ezeket az írásokat olvassuk, valami magyarázhatatlan jó érzés tölt el bennünket: a ritka, váratlan fordulatok, érdekes események úgy áradnak szét bennük, mint a legnagyobb magasságokban vagy éppen a mélyben röpdöső égi madarak, vagy mint guruló gyöngyszemek. S több mint ezeréves történetek ezek.

Nekem magamnak sok elmondanivalóm van. Némelyik mesém talán úgy fog hatni, ahogyan a kukorékoló kakas hat a pólyás gyerekekre; de talán akad köztük olyan is, amely igazi férfias izgalmakat nyújt, mint a

sárkány és tigris birkózása. Még egy lovag-
nak is... Távoll álljon tőlem a gyanú, hogy
különös értékeket tulajdonítanak saját írá-
saimnak, s azt is tudnom kell, hogy nem fog
sikerülni elaltatnom olvasóim éberségét a
valóságot illetően. Nekem is lesznek majd
— jól tudom — angolkóros, vagy éppen nyúl-
szájú utódaim...

A Meiva-korszak ötödik évében (1786),
egy márciusi éjszakán fejeztem be írásaimat,
éppen, amikor a tartós eső után felszakadoz-
tak a felhők, s homályosan elővigyorgott a
hold. Hát csak innen a kötet címe. De be is
fejezem mondókám, mert a nyomdába kell
sietnem ezekkel az írásokkal.

Ueda Akinari